

A Kinyíló Végtelen Misztériuma

Mi a matematika? A kinyíló Végtelen Misztériuma! Találkozás az elsődleges elemi erőkkkel és formákkal, amelyekre a Világegyetem fundamentumai épülnek. A Mindenség örök titkait tükrözik és hirdetik az idők kezdete óta. Benne ragyog elmúlt évmilliók üzenete, az Értelmelem, mely önmagára döbbsent, és szüntelen teremtéslázában kiformálta az Anyagot, a múló csodát, mely mégis múlhatatlan, örökkévaló és fiatal, mindig megújuló, mert Isten vére lüktet az ereiben. A számok: építőkövek. Megannyi lazuriterezetes, tündöklő gyémánt, opál, ametiszt és türkiz, sziporkáznak rajta a fények és belső mély tűzük kigyújtja az időt. A görögök azt mondták: Matheses, azaz emlékezés az örök dolgokra, amiket odaát, a szellemvilágban tapasztaltunk. Valóban, mi örökkévalóbb, mint a pí? Mi állandóbb, mint a matematika törvényei? Az istenek kérészéletű pillanatlények mellettük! Az univerzumok úgy jönnek és mennek, mint a szélben kavargó hópihék! Csillagok, galaktikák, metagalaxisok úgy hullnak szét, mint az esőverte buborékok a tócsa felszínén! Ezek a csodák létünk alapjai és pillérei. Nem arra rendeltettek, hogy halandó szem mezítelenül pillantsa meg őket, mi mégis e csodák titkaiba lesünk, a káprázatok fátyla mögé pillantunk, és elrémülünk az ott látott fennséges, lenyűgöző rettenetes és gyönyörű világoktól. Milyen álmom, milyen drog, milyen megvilágosodás tár elénk ilyen titkokat? Milyen villám fényénél ragyog fel egy pillanatra lélegzetelállító, szívszorító tája a döbbsentnek? A matematikát még nem érteni is nagy dolog. Ott állt Ő az Emberiség bölcsőjénél, és ott fog állni a sírjánál is, velünk virraszt, velünk mered az éjszaka zsigereibe, hangja átzúg az időkön, és a Titok Kapujánál magasra emeli az Értelmelem fáklyáját. Ami csodálatos, szép és nagyszerű az Emberiség történetében, az mind a matematikából született. Az egyiptomi piramisok, Tiahuanaco, a Napkapu, a katedrálisok boltívei, rozettái, vagy az Al Hambra csempemintái, az iszlám építészet egész formavilága a matematikából született. A görögök az arányt tartották a dolgok végső forrásának. És ők jöttek rá, hogy vannak irracionális, értelemmel nem megragadható arányok is, mint amilyen az aranymetszés. És a legnagyobb, legdöbbsentesebb felfedezésük az, hogy az értelemmel felfoghatatlan mégis felfogható! Létezik egy Még Magasabb Értelmelem, mely a Mindenséget egybeöleli, a szeretet erejével, egy olyan világban, ahol minden mindennel összefügg, ahol semmi és senki nem idegen, egy szerető Univerzum fogad magába, körülvesz és nem hagy egyedül, velünk örül és velünk szenved, szívének primfénye minden tükörben ott ragyog. Nem más ez, mint Isten. A Teremtő, a Befogadó, a Fenntartó és a Pusztító is egyben. Az Atya, a Fiú, a Szentlélek, az Anya, a Leány, a Szent Szellelem. Így hatan együtt, egy lángba forrva, egy lényegként kiáradva és áthatva minden létezőt. Hogy lehet az, hogy az emberek zöme ezt a csodát nem volt képes befogadni, átélni és magáévá tenni? Hogyan élhetnek az emberek vakon és süketen azokra a csodákra, amelyek körülveszik és élete minden pillanatát áthatják, ahogy az erek az élő, lüktető szívet? Az emberek zömétől azért áll távol a matematika, mert azt hiszik: ez csak unalmas számolás, száraz, sivár teóriák gyűjteménye, amelyet csak a beavatottak értenek, de az átlagember számára ezek érthetlenebbek mint a tibeti lámák szertartásai, és pálmalevéltre írt, ismeretlen nyelvű könyvei. Ezért van egy jó hírem: létezik egy másik matematika is, ami az átlagember számára is hozzáférhető, bár igaz hogy itt is kell valaki, aki az alapokra megtanít. Ilyen pl. a Mandelbrot halmaz és a fraktálok, amit egy Fractint program segítségével bárki tud használni, akinek számítógépe van. És ha belekóstol, megérzi a teremtés ízét, a Blút, a Kék Lángot. Csodás képeket teremthet, beléjük hatolhat, tanulmányozhatja titkos összefüggéseiket. Amikor húszegynéhány évvel ezelőtt a Káoszelmélet megszületett, ez az új matematika is kezdett kibontakozni. Ha nevet kéne adnom neki, úgy hívnám hogy a Minták, a Szimbólumok Elmélete. Minden matematikai

dolognak mintázata van, ilyenek az Al Hambra csempéi, a poliéderek, kristályrácsok, aperiodikus kirakóminták, de ilyen dolgok pl. a függvények Taylor-sora is. Én legelőször épp a szinuszfüggvény Taylor-sorában ismertem fel az öntartalmazás jelenségét. $\sin(x)$ deriváltja $\cos(x)$, $\cos(x)$ deriváltja $-\sin(x)$, így végül $\sin(x)$ negyedik deriváltja megint $\sin(x)$ lesz. A derivált az olyan, mint a csíra az anya méhében, tehát a derivált deriváltja a csíra a csírában. Nem nehéz ebben felismerni a Mandi egymásbaágyazott gumóit és mirminyóit (miniatűr Mandijait). Amikor mikroszkópon át a sejteket néztem, ilyen egymásbaágyazott világok képei derengtek fel bennem. A másik nagy csoda ami hatott rám, a gömbben tükröződő világ. A gömbtükörben piciben ott van az egész Mindenség, és benne vagyok én is, és minden ami körülvesz. És ha két ilyen karácsonyi gömböt egymás mellé teszek, akkor egymást is tükrözik, és a tükörképekben ott vannak a még picibb tükörképek tükörképei, a végtelenségig! Na mondom, ilyen a tudat is, az emberek épp így tükrözik egymást és önmagukat! És nemcsak az emberek, de minden létező dolog! A világ egy fraktálhab, melyben minden buborék tükrözi az összes többit is, végtelenségig ismétlődve, egyre picibben, és ha megnézem, minden tükörkép egy ablak, amely egyenesen a Végtelenre nyílik! A benzín is ilyen világokat mutatott nekem, csak ott a tükörképek még mozogtak is, és mindegyikből csodálatos dallam áradt, egy szimfóniává olvadva össze. Csak azért nem lettem rabja ennek a szép világnak, mert nagyon hamar tapasztaltam a benzinezés negatív tüneteit is. Rángathatjuk az oroszán bajszát, csak aztán ugorjunk is el a talpa elől! Szerencsére felfedeztem a látomáskeltésnek egy sokkal veszélytelenebb módját, ez a naptükrözés. Ha a szobámba besüt a nap, akkor veszek egy tükröt, és behúnyva a szemem, a szememre vetítem úgy, hogy közben a tükröt gyorsan mozgatom. Káprázatos mintákat lehet így látni, és az agytrénerek is így működnek, csak ott még hang is van. Egy egyszerű sztroboszkóppal is meg lehet csinálni ezt, lényeg a villogó fény. Persze ez se veszélytelen, mert epilepsziás rohamokat válthat ki. Fontos hogy a villogás sebességét menet közben változtatni tudjuk. Ha az így látott mintákat matematikailag elemezzük, döbbenetes dolgok derülnek ki, pl. az, hogy az ember többdimenziós lény, és képes négydimenzióban is látni. Merőben más módszerek ezek, mint a matematika klasszikus eszközei: Tétel, bizonyítás, magyarázat, megjegyzés, lemma, kodifikálás és szimbólumok. Itt a matematika látvánnyá válik, és művészetté, semmiben sem marad el a hagyományos művészetektől. Ma már elfogadott irányzat a fraktálok képi megjelenítése. A hagyományos matematikus akkor fogad el egy tételt, ha bebizonyítja. Az új matematikus beéri azzal, hogy látja a megoldást. Ellát a végtelenbe is akár! Persze a bizonyítás is a látás egy formája, de erre csak az avatottak képesek. Az új, képi matematika viszont bárki számára hozzáférhető! A fraktál-matematikos olyan mint a biológus, aki új, egzotikus állatokat tanulmányoz. Ismeretlen világokat fedez fel és derít fel, bejárja rejtett tájait, és érdekes, új fajokról ad hírt. A Föld már betelt, nincs fehér foltja, de a matematika új univerzumokat nyit meg előttünk. És ezeket a matematikai lényeket nemcsak felfedezhetjük, de teremthetjük is! Ma már nagyon sok film készül ilyen számítógép-tervezte lényekkel, tájakkal. Persze most azt mondhatná valaki, hogy ezek a lények nem élnek, csak vetített képek, mint a film. Csakhogy szerintem a film is él, Latabár Kálmán vagy Turay Ida ma is élnek a filmek által, mert ami volt, az van és lesz, nem múlik el semmi! Az idő egy és oszthatatlan, csak az illúziók világában hasad szét az idő múltra, jelenre és jövőre. Az élet olyan mint egy könyv, minden együtt van benne, egyszerre, csak amikor elkezdem olvasni, az elejétől, akkor válik az egységes idő lineáris folyamattá, amely valahonnan valahová tart. De semmi akadályja annak, hogy a könyvet középen kezdjem el olvasni, vagy éppen visszafelé haladjak. Ugyanígy, ahogy a matematikai világ lényei belépnek a létesülés kapuján, valódi élőlényekké válnak. Élő és

ható erői lesznek a fizikai világnak. A kotta nem zene, de a kotta megszólaltatható, és az már zene. Meg lehet szólaltatni a Mandelbrot halmazt is, és más matek objektumot is, és egészen különleges dolgokat hallhatunk. Az Univerzum harmóniákból, rezgésekből áll. A matematika Fourier-analízise pedig rezgésekre bont mindent, rezgésekből építi fel a világot. Ma még ezek a dolgok az átlagember számára hozzáférhetetlenek. De a számítógép egyre közelebb hozza őket. Csak egy új számítógép-generáció kell, amely már érti az élősóban megfogalmazott utasításokat, és rendelkezik egy univerzális művelet-készlettel. Ha azt kérem tőle hogy jelenítsen meg egy térbeli kirakómintát, azt is megteszi, akármilyen nézetből. Szerves vegyületek molekuláit vetíti ki három dimenzióban. Ma már nincs elvi akadálya a holografikus televíziónak sem, elsősorban a szerzői jogok bonyodalmai akadályozzák az elterjedését. Vagyis ugyanaz a helyzet mint a vákuum-energiával. Már száz éve ismert a hogyanja, csak egyszerűen nem engedik elterjedni. A mai hatalmi struktúrát úgy zúzná szét, mint a tornádó a polyvát. Már régóta töröm a fejem azon, hogy hogyan lett a matematika mumus? Az átlagemberek zömében föl se merül, hogy a matematika más is lehet, mint unalmas számolások gyűjteménye, értelmetlen szimbólumokkal végzett értelmetlen műveletek halmaza. Hát ennél már Merlin is jobban csinálta a varázslást! Ott legalább volt tűzijáték és izgalom, de itt?! Hát ki a hibás, hogy az emberek nem értik a matematikát? Mindenekelőtt az oktatás, amely tényleg csak a legszárazabb, legunalmasabb, legsivárabb részét adja tovább, azt is olyan számonkéréssel, hogy a diákok zöme rettegve várja a matematika órákat, nemhogy nem azonosul vele, de undorral löki el magától! Már ott nagy bajok vannak, ahol a leendő tanárokat oktatják. Három alapvető követelményt kell minden tanárnak teljesíteni:

1) szeresse és értse a matematikát. Ha nem szereti, hogy adja tovább? Minden szavában, tettében és mozdulatában az a szplínes, csömörös unalom tükröződik, amely ezt fejezi ki: jaj de utálok ezt az egészet, essünk már túl rajta, és menjünk a fenébe haza! Hát nem csoda ha a diák is ezt érzi, ezt éli át! 2) Szeresse és értse a diákjait, a gyerekeket! Hát ez olyan egyszerű és magától értetődő, hogy csodálkoznom kell hogy ezt még külön le kell írnom, ki kell hangsúlyoznom! 3) Szeresse és értse önmagát. Ne csak tanár legyen, de Tanító, Mester, Guru is, aki nem esik hanyatt egy keresztkérdéstől hanem a dolgok mélyére lát, minden új helyzetben feltalálja magát, és adekvát választ ad. És be meri vallani azt is ha valamit nem tud! És ha a diák 10 év múlva visszaemlékszik rá, ezt mondja: de csodálatos volt, úgy szerettük mindig az óráit! Talán a tételekre már nem fog emlékezni, de erre igen! Amit másoktól tanul az ember, könnyen elfelejti, de amire maga jön rá, sose felejt el. Ezért a legjobb tanítási módszer az, ha hagyom hogy magától jöjjön rá. Segítek ahol kell, és kellő lelkesedést ébresztek, de hagyom hogy az utat maga járja végig. Akkor a felfedezés öröme és a teremtés izgalma fogja színezní a tudását.

Szumma szummárum: a matematikát csak az tudja teljes átéléssel továbbadni, aki maga is megtapasztalta, átélte a matematika csodáit, maga is elmélyedt benne, és ha szerényen is, de saját eredményeket is elért, ami csak az övé, még ha mások már száz éve rájöttek is erre. Tudja, mit jelent a matematikai alkotás, teremtés, érzi ennek örömét, boldogságát és csodáját. Tudja, hogy a matematika nem kőtablekára vésett tízparancsolat, hanem eleven, lüktető, változó és fejlődő tudomány. Hogyan? Hát a matematika fejlődhet is? Hát 2×2 nem mindig 4? De,de! Csakhogy a matematika univerzuma oly végtelen és kimeríthetetlen, hogy minden nap akad új felfedeznivaló, amely terebélyesedik, fává nő, erdőkké dagad és betölti a világmindenséget. A matematika nem kitalált, kiagyalt, újból szopott szabályok gyűjteménye! Valami más: A Mindenség Tükre! Benne ragyog a Végtelen, a Teljesség, elmúlt és eljövendő korok titka és ígérete, történelmek, birodalmak, királyok sorsa és életútja, minden lehetséges leírásban és kimenetellel. A matematika:

Bibliák milliói, végtelenje, kontínuuma! Felfoghatatlan áradása Isten üzenetének, tervének, a Teremtés Szimfóniája, melyet egyenesen az Univerzumra hangszereltek! A matematika története is lenyűgöző, izgalmasabb minden kriminél, fordultatosabb és kiszámíthatatlanabb. Itt nincsenek gyilkosok, nincs erőszak, mégis izgatottan lessük, jaj mi jön, mi történik, hogyan tovább? A történetek csattanója váratlan, feloldozó, egyszerű mint egy gyermeki mosoly, és mindent beragyog, mint a nyári nap sugarai.

Mi úgy gondoljuk, hogy a matematika története a babilóniaiakkal kezdődött, pedig dehogy. Már az atlantisziak is rendelkeztek vele, világméretű hálózatokat hoztak létre amelyek körülölelik az egész Földet, és csomópontjain helyezkednek el a szentélyek, templomok, menhirek, dolmenek, Stonehenge és Macsu Pikcsu, minden. Ismerték a Fibonacci sorozatot és az aranymetszést is. A mi civilizációnk csak az utolsó a civilizációk végtelen sorában. Már ezért is dőreség azt hinni, hogy pl. a kvaterniók Hamilton előtt nem is léteztek. Dehogynem léteztek! Még tán a dinoszauruszokból kifejlődött értelmes fajok is ismerték! Korunk gőgje az, hogy a matematikát úgy állítják be, mintha az egy ember fejből pattanna ki. Olyan ez mint a nagy földrajzi felfedezések. Csak oda kell mennünk és ki kell tűzni a zászlót, mintha az örökkévalóság egyedül ránk várt volna. De ha jobban odanézzünk, azt látjuk hogy már zászlók milliói lengenek ott, azoké akik előttünk jártak ott. Nem néptelen űr a Mindenség, amit nekünk kell betöltenünk. Bizony az Univerzum lakott! Amikor Mózesék bevonultak az Ígéret Földjére, döbbenet tapasztalták hogy sajnos ez a föld már foglalt! Meg kell érte küzdeni az ott lakókkal! De a Mandelbrot halmaz olyan világ, ahol nem kell bennszülöttekkel harcolni. Itt tényleg csak az a dolgunk hogy ámuljunk és bámuljunk. Persze nevet is adhatunk a részleteknek, ahogy elnevezték az agy területeit is, de ez csak arra jó hogy megkönnyítsük az utazást. Gödel felfedezte hogy a matematika nem teljes, és nem képes bebizonyítani a saját ellentmondásmentességét. Szerintem ez csak az első a megrázkódtatások közül. Hamarosan eljutunk egy olyan világba, ahol a matematika Internetjéről dinoszauruszok, és ismeretlen, fantasztikus lények DNS-mintáit tölthetjük le, a világba lépnek olyan erők, amelyekről semmit se tudunk, mindössze néhány egyszerű formulával, mint a $z:=z^2 + c$, isteneket idézhetünk meg, ahogy egy Conan-filmben egy szoborból Dagot isten lesz, vagy az Androméda c. regényben a csillagokból jött üzenetből egy élő lány születik, aki kommunikálni tud az idegenekkel, és átformálja a Földet. Eddig mi néztük a matematikát. Most a matematika visszanéz ránk! Kétoldalú lesz a kapcsolat, és ennek beláthatatlan következményei lesznek. Eddig az Idők méhében szunnyadt Ő, de most hogy elérkezett a szólításának az ideje, kibontakozik az ős-ölelésből, és testet ölt, belép a megnyilvánult formavilágba. Többé nem holt véset az Ige, hanem élő hús. De hát János evangéliuma ugyanezzel kezdődik! Kezdetben vala az Ige, és az Ige vala Istennél. és Isten vala az Ige. Mi ez, ha nem az öntartalmazás 2000 éves bibliai megéneklése? Mint tudjuk, a Ríta szintén ilyen eleven írás, Isten írása, amely olyan mint a Mandi, matematikailag is hozzáférhető, bár már a tibeti lámák is látták, hiszen nem egyéb ez mint az Akasa – krónika, ahol minden fel van jegyezve, múlt, jelen és jövő egy lángba forr. A Ríta megjelenhet a számítógép képernyőjén, lehet nagyítgatni, mint a Mandit, és minden lehetséges nyelven le van írva benne minden. Nem kell egy eddig ismeretlen angyalnyelvet megtanulni a használatához. Ugyanakkor a Ríta öröktől fogva létezik, és lehet hogy ugyanolyan egyszerű matematikai formula adja meg, mint a Mandit. De hát ez olyan mintha azt állítanám, hogy már a magyar nyelv is létezett az idők kezdete óta, de csak most jött el az ideje hogy a fizikai világba is belépjen. Ugyanígy, benne vannak az eljövendő új birodalmak is, csak még nem tudjuk elolvasni a róluk szóló fejezeteket. De előbbutóbb minden titokra fény derül. Nem tudjuk előre kipuskázni, mit hoz a jövő, mert a róla szóló fejezeteket még nem tudjuk, hol

keressük. Van a Biblia Kódja, abból is ki lehet olvasni dolgokat, de csak utólag, miután már megtörténtek a dolgok, mert addig nem tudjuk, milyen szóra kérdezzünk rá. Így például meg lehetett találni Rabin meggyilkolásának körülményeit és a gyilkos nevét is, de persze csak utólag. Próbálkoztak azzal hogy rákérdeztek szavakra, pl. atomholokauszt, és erre azt adta ki hogy 2006 – ban lesz, hát nem lett. Isten se teljesít be minden ígéretet, csak amire feltétlen szükség van. Az atomholokausztra úgy látszik nem volt szükség, mert az emberiség már elég érett ahhoz hogy enélkül is tudjon fejlődni. Asimov híres Alapítvány – trilógiájában Hari Seldon a matematikán alapuló pszichohistoria segítségével előre megmondja hogy a Galaktikus Birodalom el fog pusztulni, és 30 ezer évnyi barbárság fog következni, hacsak nem tesznek valamit, amivel a 30 ezer évet egyetlen évezredre lehet csökkenteni. Seldon létrehoz két Alapítványt a Galaxis két végén, ezek szerepe az, hogy az eljövendő új Birodalom magjai legyenek. Az Első Alapítvány látszólagos célja az, hogy az emberiség összes tudását összehordják egy helyre, és megírják a Galaktikus Enciklopédiát aminek segítségével nem kell mindent újra előlről kezdeni, hanem már az elődök eredményeit is felhasználhatják. A széthulló Birodalom perifériáján ugyanis már az atomenergiát is kezdik elfelejteni. A valódi cél az, hogy az Első Alapítvány legyen az új Birodalom magja. Seldon úgy tervezi meg a jövőt, hogy a fejlődés útja mintegy egyenes vezessen az új Birodalomba. Eközben számos probléma, ún. Seldon – válság adódik, amiből mindig csak egy kivezető út van. Seldon szándékosan nem visz egyetlen pszichológust sem az Első Alapítványra, nehogy idő előtt ki tudják számolni, mi fog következni. Mert a pszichohistoria egyenletei csak akkor működnek, ha az emberek nem tudják hogy ők pszichohistoriai elemzés alanyai, vagyis figyeljük csak meg, Seldon szándékosan kiküszöböli az önegymástükrözést, mert ez olymértékben elbonyolítaná a történelmet, hogy lehetetlen lenne kiszámítani és előre megtervezni. Minden Seldon – válságnál megnyílik az Időkripta, és Seldon elmagyarázza, mi a helyzet és mi a kivezető út. De persze nem lehet előre tudni, mikor fog a Kripta a legközelebb megnyílni, nehogy ezzel is eláruljon valamit. 300 évig minden simán megy, ekkor azonban felbukkan az Öszvér nevű mutáns lény, aki azzal a képességgel rendelkezik, hogy képes bárkit megtéríteni és a saját céljaira felhasználni. Így tudja egyetlen ágyúlövés nélkül meghódítani Kalgant, majd egyre több bolygót, végül az Alapítványt is, bár a legenda azt tartja hogy az Alapítvány legyőzhetetlen, mert Seldon előre megtervezte a jövőjét. Ám éppen egy Seldon – válság van, és az Öszvér a saját bohócának adva ki magát, egy házaspár bizalmába férkőzik, és így eljut az Alapítványra is, az Időkriptába. Itt aztán latba veti minden mutáns képességét és akkora pánikot kelt hogy szétfoszlik az Alapítvány legyőzhetetlenségébe vetett hit. Na persze, mert Seldon nem számolt a mutánsok lehetőségével, és így a soron következő Seldon – válság sem az Öszvérről szólt, hanem a kereskedők elszakadásáról, ami valóban be is következett volna. ha az Öszvér fel nem rúgja a Seldon – tervet! Az emberek azt hiszik hogy Seldon megbolondult, nem azt a válságot vette elő ami következne, és az Alapítvány az Öszvér kezére kerül. No és itt lép be a képbe a Második Alapítvány, amely az Elsővel ellentétben alaposan elrejtőzik, senki nem tudja, hol van, csak annyit tudnak hogy a Galaxis másik végén van valahol. A Második Alapítvány pszichológusokból áll, és ők azok, akik a Terv zavartalan lefolyását ellenőrzik. Náluk van az Ősradiáns is, amivel Seldon kiszámolta a Terv részleteit. Ráadásul a Második Alapítványbeliek rendelkeznek az Öszvér képességével is, azaz képesek az embereket mentális befolyás alá vonni. Ezért olyan veszedelmesek nemcsak az Öszvér, hanem az Első Alapítvány szemében is! Az Öszvér egy Ebling Mis nevű matematikus agyát úgy felturbózza, hogy képes legyen kideríteni, hol is van ez a Második Alapítvány. Így négyesben, a házaspárral és Ebling Missel Trantorra utaznak, ami a

Birodalom hajdani központja volt, fénykorában 40 milliárd embernek adott otthont, és itt van a Birodalmi Könyvtár is, ami az egyetlen építmény amely túlélte a Nagy Pusztítást. Itt megtalálható minden információ, amire szükség van, és Ebling Mis el is jut a felismerésig. De amikor végre kimondaná, hol van a Második Alapítvány, Bayta, a házaspár női tagja lelövi! Itt követte el az Öszvér a nagy hibát, mert a nőt nem térítette meg, mert ő enélkül is megszerette a torz mutánst, és szinte anyai gyöngédséggel babusgatta! Az Öszvért, aki fiatal éveiben mást se kapott, csak rúgást és pofonokat, elbűvöli az a tény, hogy Bayta megtérítés nélkül is szereti, csak úgy önmagáért, ezért nem téríti meg. És amíg Mis a könyvtárban kutatott, az Öszvér állandó stimulálása alatt, addig Bayta egyfolytában azon tépelődött, hogyan lehetséges, hogy a baj mindig velük tart, akárhova mennek, az a világ rögtön az Öszvér fennhatósága alá kerül! De ők mindig kicsúsznak az utolsó percben! Rájön, hogy ez csak úgy lehetséges, ha ők maguk viszik magukkal a baj forrását, tehát a bájos mutáns, az Öszvér bohóca nem más mint maga az Öszvér! Az Öszvért nem löheti le, mert az a mutáns hatalmánál fogva rögtön rájönne, mi a szándéka és megakadályozná, így inkább a matematikust lövi le, mielőtt kimondaná, hol a Második Alapítvány! Így az Öszvér vereséget szenved, és attól kezdve rögeszmésen keresi, hol a Második Alapítvány. De a vége az lesz, hogy a raffinált Második Alapítványbeliek csapdába csalják, és ők térítik meg az Öszvért! Utána, már megtérítve nyugodtan hazaengedik Kalganra, mert ettől kezdve semmi veszélyt nem jelent a Seldon – tervre nézve. Még öt évig él, addig semmi érdemleges nem történik. De ezután a kissé paranoiás Első Alapítványbeliek kezdik keresni a Második Alapítványt, mert nem bírják elviselni a tudatot, hogy valakik rejtetten irányítják őket, az emberek agyába eszméket plántálnak, na persze, valahogy vissza kell vezetni a történelmet a kisiklott vágányról az eredeti Seldon – terv szabta pályára! Különleges agyzavarót fejlesztenek ki, ami csak a Második Alapítványbelieket kínozza meg, mert nekik van rá érzékük, olyan ez mintha 140 decibeles zajjal üvölténének a fülünkbe, így ezzel a készülékkel le tudják buktatni a Második Alapítványbelieket. És a Második Alapítványnak nem marad más választása, minthogy látszólag engedik hogy felfedezzék őket! „A körnek nincs vége” – ezt az üzenetet plántálják el, és ez arra utal, hogy a Galaxis szélén levő Első Alapítvány és a Második Alapítvány egy és ugyanazon a helyen van! No, el is kapnak 50 embert, és elhítetik hogy ennél több nincs is. Az első Alapítvány megnyugszik, és a Második Alapítvány immár zavartalanul folytathatja rejtett tevékenységét, senki nem kutat már utánuk. A vicc pedig az, hogy a Második Alapítvány igazi helye Trantor, a Birodalom régi fővárosának romja, ahol most parasztok termelnek a romoktól megtisztított és újra napvilágra került földeken! Na ja, a Galaxis másik vége, de milyen értelemben? Társadalmi értelemben! Ha a Galaxis szélén levő Első Alapítvány a Galaxis egyik vége, akkor a középpont a másik vég! Minden út Trantorra vezet, tartja a régi mondás. Hol is lehetne jobb búvóhely? Nem véletlen hogy a Birodalmi Könyvtár megmenekült a Nagy Pusztítástól! Itt van minden ismeret felhalmozva ugyanis. Az Öszvér jó helyen járt, és nem csoda ha Ebling Mis is megdöbbsen amikor rájött, hol a Második Alapítvány! De hát már nem mondhatta el. A védtelen parasztok közt megbújó Második Alapítványt könnyűszerrel el lehetett volna pusztítani, ha megtudják, hol van. Ezért rejtőztek el a titokzatosság fátyla mögé. A tanulság pedig az, hogy Asimov nagyon is fejen találta a szöveget, amikor rejtett irányítókról beszélt! Mert a mi világunkat is irányítják valakik! Nem véletlen hogy az ufókról hivatalosan mindmáig hallgatnak. Nem véletlen, hogy bizonyos találmányok nem valósulhatnak meg, immár száz éve! Nikola Tesla már rendelkezett energiakicsatolóval, ez egy olyan cső volt, amiből tetszőlegesen nagy energiát tudott kivenni. Egely György nagyon sok esetet tárgyal. Állítólag már a náciknak is volt ufójuk, támaszpontok voltak a Déli Sarkon. Olyan hír is van, hogy az

Északi Sarkon van egy bejárat egy föld alatti világba, ahol mesterséges nap süt. Thule nem is volt kitalált hely? Már Verne is írt Arne Saknussenről, aki egy vulkánba ereszkedett le, és ott talált egy másik világot. Utazás Plutóniába! Még a régi dinoszauruszoknak is élhetnek ott kései rokonai. Egy ősvilág, ami fennmaradt. No és hogy lehet a legjobban megvédeni attól hogy gátlástalan gazemberek felprédálják ezt a világot is? Hát úgy hogy letagadjuk a létét, és mindenkit eltüntetünk aki valahogyan a nyomára bukkant! A Bermuda – háromszög szögeinek összege nem 180° ! Lehet hogy egy iderepült és valahogyan fennakadt mini fekete lyuk lapul ott? Ha a Tunguz – meteor útvonalát meghosszabbítjuk a Föld belsejében, akkor éppen a Bermudáknál kéne előbújni! Ha előbújt! Mert lehet hogy egyszerűen ottragadt, és most kelti az anomáliákat. Már a régi görögök is írtak a hiperboreusokról, az északról jött idegenekről. Stonehenge és a menhirek nem passzióból épültek, és nem is egyszerű kőkorszaki obszervatóriumok, hanem jóval többek, olyan központok, amelyek bizonyos energiaáramlási helyek fölé épültek. Az is lehet hogy dimenziókapuk. Ma már oda se engedik az embert hogy megnézzze, el van kerítve. A katedrálisok is ilyen energiacentrumok fölé épültek. No és mi a helyzet a gabonakörökkel? Mindre nem foghatják rá hogy diákcsíny termékei! Különösen azokra nem, amelyek Mandelbrot – halmazt vagy más bonyolult mintázatot ábrázolnak! Ilyet nem tudnak diákok csinálni még egy hét alatt se, nemhogy egyetlen éjszaka leforgása alatt! Valakik üzennek nekünk, éppen csak nem üvöltöttek hogy hé, itt vagyunk, vegyetek már észre minket! Lehet hogy a Galaktikus Birodalom már rég valóság, csak a Föld még hivatalosan nem tagja? Több mint 60 faj látogat minket, írja az Ufomagazin valahol. A Plejádok üzenete szerint az emberiség történelme sokkal régebbi, mint azt hivatalosan tanítják. Nem Ádámmal és Évával kezdődött a sztori úgy 6000 évvel ezelőtt, hiszen már voltak az atlantisziak is, és a lemúriaiak is. De ők sem az elsők. Vannak a Kryon – könyvek, a Séth – könyvek, kiki kedvére válogathat. Állítólag a kronovizor is létezik már régóta. Lehet hogy vannak akik már a Rítát is olvasni tudják. És pontosan azért rejtik el előlünk a tudást, amiért Hari Seldon is elrejtette: mert ha mindenki mindent tudna, akkor nem lehetne az emberiséget irányítani. Túl komplexé válnának az egyenletek. Már így is csaknem 7 milliárd emberrel kell számolni. Azért van annyi új vallás, hogy az embereket valahogy mederbe terelje. A Ríta lehet hogy a píben van elrejtve? Már sok milliárd jegyre ismerjük, és lehet hogy csak egy jó dekóder kell hozzá, és meg kell keresni az üzenetek helyét. Ehhez egy keresőprogram kell. Lehet hogy csak akkor tudjuk megfejteni, ha már eljött az ideje. Állítólag van már olyan program, amely a pí bináris alakját ki tudja számítani úgy, hogy megmondja pl. a 10^{15} –ik jegyét anélkül hogy az összes közbensőt ki kellene számítani. No, hát ilyen program kell, meg egy jó szövegfelismerő program, és kezdhethetjük a pít böngészni. Stanislaw Lem egy Maxwell – démonról ír, amely a gázmolekulák ingadozását kódolja üzenetté, ez is el van látva olyan szűrővel, amely csak az értelmes szöveget engedi át. És akkor olvashatunk Delongár király uralkodásától kezdve Lancelotig mindenről. A gép vég nélkül fogja ontani a történeteket. No és itt kell egy kis gondolati fegyelem, mert a temérdek locsfecsből ki kell tudni szűrni a nekünk kellő információt. A Végtelen Kapuját szélesre tárhatjuk, de a beözönlő információáradat szökőárként moshat el minket. A jóga éppen arra az önfegyelemre tanít meg minket, hogyha bepillantunk az Akasa – krónikába, ne zúzzon porrá minket az ismeretek lavinája. Mert mi marad belőlünk, az énségi szikránkból, ha egy Alexandriai Könyvtár teljes anyagát töltik a fejünkbe? A mindentudás és a tudatlanság érintkezik, ahogy Dondánál láttuk. Elég csak félig tudni a dolgokat, mert a végtelennek a fele is végtelen. És minden tudás magában hordja a végtelenség csíráját.